

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.605 van 4 september 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van zijn X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 mei 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 januari 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. CHRISTIAENS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker verklaart te zijn geboren te Mezin op 9 januari 1983 en verklaart de Syrische nationaliteit te hebben.

Verzoeker verklaart op 16 oktober 2007 het Belgische Rijk te zijn binnengekomen en dient op 17 oktober 2007 een asielaanvraag in.

Op 17 december 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 19 december 2007 ter kennis gebracht van verzoeker.

Op 4 januari 2008 dient verzoeker tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 21 januari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 75, §2 / artikel 81 en artikel 75, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

De genaamde S.E.S.A. (...)

Geboren te Mezin, op 09/01/1983

van nationaliteit: Syrië (Syrische-Arabische Rep.)

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 19/12/2007 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…)”

Op 9 april 2008 neemt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 9604 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Ontvankelijkheid.

2.1. De verwerende partij werpt op dat de vordering niet ontvankelijk is daar verzoeker een uitvoeringsmaatregel aanvecht waarvan de eventuele nietigverklaring geen gevolgen zal hebben op zijn verblijfstoestand en hij dus niet het rechtens vereiste belang heeft.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het

Vreemdelingenbesluit) luidt als volgt: *“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.”*

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 17 december 2007 een beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoeker heeft genomen (aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 december 2007) en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 april 2008. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker tegen voormelde beslissing een administratief cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State binnen de beroepstermijn. Ingevolge het uitvoerbaar worden van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in toepassing van artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 een bevel om het grondgebied te verlaten op 21 januari 2008 genomen.

De verwerende partij beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid en motiveert terecht door te stellen dat de Commissaris-generaal op 19 december 2007 (sic. 17 december 2007) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen en dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft vermits hij niet beschikt over de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit laatste wordt overigens niet betwist door verzoeker.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken niet anders dan in uitvoering van artikel 75 § 2 van het Vreemdelingenbesluit, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, daar hij niet als vluchteling is erkend en de subsidiaire beschermingsstatus hem werd geweigerd, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nut opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring.

2.2. Verzoeker is in zijn inleidend verzoekschrift de mening toegedaan dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden gegeven nu hij op 4 januari 2008 hoger beroep instelde tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Hij betoogt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitvoering van de bestreden beslissing schorst tijdens de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Doordat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nog voor het einde van zijn asielprocedure een bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen schendt hij dan ook de motiveringsplicht evenals de artikelen 39/1, 39/2 en 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen met betrekking tot de procedure van een asielaanvraag.

Artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggrijving gedwongen worden uitgevoerd.”

Hieruit volgt dat de minister van Binnenlandse Zaken wel een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven, doch hij deze niet gedwongen kan uitvoeren. Uit de stukken van het

administratief dossier blijkt dat het bevel inderdaad reeds was genomen op 21 januari 2008, doch dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse dit bevel pas aan verzoeker ter kennis heeft gebracht op 28 april 2008, dus na de beëindiging van de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoeker maakt met zijn betoog dat de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten betekend heeft, op het moment dat het hoger beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 17 december 2007 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog hangende was, niet aannemelijk dat deze ten aanzien van hem gedwongen wordt uitgevoerd.

De aangevoerde schending doet dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat de minister over een gebonden bevoegdheid beschikt en dat verzoeker aldus niet doet blijken van het vereiste belang.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. VERMANDER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERMANDER.

J. CAMU.